

واکنش ها در برابر موج...»

آنتونیو گوترش: جامعه...»

افزایش بیماری های روحی میان زنان بعد از وضع محدودیت ها طی دو سال گذشته در افغانستان

«صفحه ۲»

جنبش شبیه های ارغوانی:

طالبان اصلاح پذیر نیستند و نباید به رسمیت شناخته شوند

و این گروه را به رسمیت نشناسند زیرا طالبان اصلاح شدنی نیستند.»

در بیانیه همچنان آمده است: «طالبان در دو سال ادامه ص ۳

گروهی از زنان معترض اعضای جنبش اعتراضی شبیه های ارغوانی به مناسبت دوسالگی سقوط کشور در یک گردهمایی اعتراضی در برابر محدودیت های روز افزون طالبان بر زنان دست به اعتراض زدند.

این زنان در غرب شهر کابل گردهم آمده بودند و شعارهای «نه به تروریزم، نه به افکار افراطی» و «خاموشی و ترس ما بزرگترین اسلحه طالبان است» سردادند.

این زنان معترض با نشر بیانیه ای تاکید می کنند که «جهان باید به فکر گزینه ی بدیل طالبان بوده

ذکیه خدادادی

در مسابقات جام قهرمانی اروپا

مدال طلا گرفت

خبرگزاری زنان افغانستان: ذکیه خدادادی ورزشکار اهل افغانستان در مسابقات جام قهرمانی اروپا به مدال طلا رسید.

رقابت های جام قهرمانی اروپا در کشور هالند با حضور بیش از ۸۰ کشور دنیا برگزار شده بود و ذکیه خدادادی ورزشکار مهاجر افغانستانی در این رقابت توانسته است که با شکست دادن سه حریف مدال طلا بگیرد.

ذکیه خدادادی ورزشکار اهل افغانستان در حالی در کشورهای اروپایی به مدال طلا می رسد که دختران و زنان افغانستان از ورزش کردن منع شده و باشگاه های زنانه نیز به روی زنان بسته شدند.

وضعیت زنان خبرنگار

طی دو سال گذشته در افغانستان

محدودیت‌ها، شرایط کار برای زنان خبرنگار تنگ‌تر شده و حضور آن در اجتماع نیز کم رنگ شد.

سحر، یکی دیگر از زنان خبرنگار است که تا اکنون با وجود تمام چالش‌ها مصروف کار خبرنگاری می‌باشد. او در کنار علاقه‌ی که به کارش دارد، مجبور است مصارف خانواده خود را نیز تأمین کند. وی می‌گوید:

«ما در زمان جمهورییت هم مشکلات زیادی داشتیم اما نه این گونه که به طور کلی خانم‌ها حذف شوند. من کسی نبودم که با تمام چالش‌ها رشته‌ی ژورنالیزم را خواندم و بعداً خانواده‌ام را قناعت دادم تا کار در رسانه را شروع کنم اما حالا با محدودیت‌های زیادی کار می‌کنم از مشکلات حق دسترسی به اطلاعات گرفته تا کار زیاد در برابر معاش کم».

در همین حال فدراسیون بین‌المللی خبرنگاران به نقل از اتحادیه خبرنگاران مستقل افغانستان نوشته است که در دو سال گذشته از ۶۰۰ رسانه در افغانستان تنها ۲۱۳ رسانه فعال مانده‌اند و هشتاد هزار شغل در رسانه‌های افغانستان از بین رفته است.

وی می‌گوید بیشترین مراجعه کننده‌گان شان زنان و دخترانی است که طی دو سال گذشته خانه نشین شده‌اند.

اگر وضعیت همین‌گونه ادامه یابد شاهد افسردگی‌های شدید میان زنان و دختران خواهیم بود و این می‌تواند عواقب خطرناک دیگری مانند افزایش آمار اقدام به خودکشی را در بر داشته باشد.

وضعیت دشواری که برای زنان در افغانستان به وجود آمده است باعث شده تا اکثر آنان به این دیدگاه برسند که بیرون شدن از افغانستان می‌تواند بهترین گزینه برای بهتر شدن زندگی آنان باشد.

افسردگی کرد قسمی که حتی به خودکشی فکر می‌کردم. هر روز با تمام ترس و هراس کار می‌کنم که مبادا برایم کدام مشکلی ایجاد شود حس می‌کنم خبرنگاران در افغانستان به چشم مجرم دیده می‌شوند».

پس از روی کار آمدن طالبان در کشور و افزایش مشکلات کار خبرنگاری برای زنان، یک دور افسردگی را سپری کرده است.

وی می‌گوید: «زمانی که حکومت تغییر کرد، نزدیک به یک سال بیکار بودم در حدی افسردگی گرفتم که گاهی به خودکشی فکر می‌کردم، آن وضعیت برایم بسیار سخت و دشوار تمام شد. گرچه با کمک روانشناس توانستم با افسردگی مبارزه کرده و وظیفه پیدا کنم اما هنوز هم گاهی انگیزه و امیدم را بخاطر ادامه دادن به زندگی از دست می‌دهم».

سودابه میرزایی، یک تن از روانشناسانی است که همه روزه با بیماران روحی زیادی سر و کار دارد.

با محدودیت‌ها رو به رو هستند، اکثر آنان دچار بیماری‌های روحی شده‌اند. اسما(نام مستعار)، یک تن از زنان خبرنگار می‌باشد که بعد از تحولات سیاسی در کشور و

وی می‌گوید: «در گذشته برای زنان، کار خبرنگاری مشکلات خود را داشت اما بعد از سقوط حکومت و آمدن طالبان با چالش‌های جدی‌تری رو به رو شدیم. در دو سال گذشته خواستم کشور را ترک کنم اما زمینه برایم مساعد نشد، یک مدت بیکار بودم و این بیکاری من را

خانم هستیم برای ما اجازه داده نمی‌شود. متأسفانه هر روز بیشتر از قبل تعداد زنان خبرنگار کم می‌شود و این نگران کننده است». زهرا، یک تن از زنان خبرنگار در افغانستان است که با شرایط بسیار دشوار به عنوان گزارشگر در یکی از رسانه‌ها مصروف کار است.

وی می‌گوید: «هر بار که به یک اداره یا اماکن تاریخ بخاطر تهیه گزارش مراجعه کنم برایم گفته می‌شود که باید مکتوب داشته باشم، مجبور می‌شوم نصف روز مصروف گرفتن مکتوب باشم و این موضوع کار ما را دو برابر مشکل می‌سازد و یا هم در کنفرانس‌های خبری چون

افغانستان داریم به شدت خسته شدم حتی با رفتن پیش روانشناس هم نتوانستم وضعیت روحی خود را خوب بسازم». زنان و دخترانی که در گذشته با اجتماع سر و کار داشتند و اکنون

شدن آینده خود ندارد. وی می‌گوید: «دلیم از این همه مشکلات به تنگ آمده است، واقعاً دیگر تحمل نرفتن به مکتب و صبح تا شام به خانه ماندن را ندارم، از زندگی که ما در

افزایش بیماری‌های

روحي میان زنان

بعد از وضع

محدودیت‌ها طی

دو سال گذشته

در افغانستان

خبرگزاری زنان افغانستان: فدراسیون بین‌المللی خبرنگاران گفته است که حدود دو هزار و ۵۰۰ خبرنگار و کارمند رسانه‌ای در دو سال گذشته افغانستان را ترک کرده‌اند و اکنون در تبعید زندگی می‌کنند.

در همین حال، شماری از زنان خبرنگار که تا اکنون در افغانستان مانده‌اند می‌گویند طی دو سال گذشته بعد از سقوط حکومت و آمدن تحولات سیاسی در کشور، کار خبرنگاری برای آنان دشوارتر و محدودتر از قبل شده و تعداد زنان خبرنگار نیز به حداقل رسیده است.

در این گزارش از زنان خبرنگاری که مصاحبه گرفته شده، خواسته‌اند تا نام شان ذکر نشود و به همین دلیل برای هر کدام از نام مستعار استفاده شده است.

یکی از چالش‌های عمده در برابر کار زنان خبرنگار تبعیض جنسیتی میان زنان و آقایان خبرنگار گفته شده است. مرسل، یک تن از خبرنگاران زن می‌گوید که در زمان مراجعه به ادارات بخاطر گرفتن معلومات آن گونه که باید همکاری صورت گیرد، اطلاعات را در دسترس شان به شکل کامل قرار نمی‌دهند.

خبرگزاری زنان افغانستان: زنان و دختران در افغانستان طی دو سال گذشته بعد از سقوط حکومت و روی کار آمدن دوباره طالبان بر سر قدرت، به دلیل وضع محدودیت‌های شدید در برابر زنان، اکثر آنان خانه نشین شده و به حاشیه کشانیده شدند. شماری از این زنان می‌گویند که در شرایط فعلی، دیگر انگیزه و امیدی برای شان باقی نمانده و محدودیت‌ها باعث شده تا در وضعیت بد روحی قرار گیرند.

آمنه ارشاد، یک تن از دانش‌آموزان صنف دهم است که نزدیک به دو سال می‌شود از رفتن به مکتب منع شده است و می‌گوید هیچ امیدی بخاطر بهتر

زنان معترض:

به پا خیزید، انتظار برای آمدن بیگانگان برای حل مشکلات ما بس است

حکومت قانونمند، قابل قبول برای همه‌ی مردم و جامعه جهانی دانسته و افزوده اند که حکومتی برای مردم افغانستان قابل پذیرش است که به آزادی‌ها، حقوق افراد و قوانین ملی و بین‌المللی احترام بگذارد.

این درحالی است که طالبان جزئی‌ترین ارزشی برای ارزش‌های حقوق بشری و حقوق اساسی زنان و مردان افغانستان قایل نیستند و خود را ناجیان و مایه خیر برای ملت افغانستان می‌پندارند.

خواهران. انتظار برای آمدن اجنبی بس است. تا به کی می‌خواهید منتظر باشید که دیگران برای شما صلح و آزادی به ارمغان بیاورند. برای کشور خود به پا خیزید و بیش از این ذلت و خفت زیر تسلط طالب را تحمل نکنید.

در ادامه زنان معترض تاکید می‌کنند: «ما برای داشتن افغانستان آزاد و آباد هیچ‌گاه از پای نخواهیم نشست و به اعتراضات مان ادامه خواهیم داد. این راه برون رفت از بحران کنونی در کشور را ایجاد یک

«زنان و دختران طی دوسال گذشته از تمام حقوق اولیه‌ی خود محروم شدند، حتی از مکتب رفتن، تعلیم و تحصیل منع شده‌اند.

نظامیان طالبان خودسرانه هر چه خواستند با مردم کشور انجام دادند و کسی نبود که آنان را در قبال اقدامات ظالمانه شان مواخذه کنند.»

اعضای این جنبش افزوده‌اند: «ما زنان عضو جنبش زنان عدالت‌خواه افغانستان اعلام می‌کنیم که ای مردم افغانستان، ای برادران و

خبرگزاری زنان افغانستان: با سپری شدن دوسال از حاکمیت طالبان و وضع محدودیت‌ها علیه زنان از سوی طالبان، زنان معترض بار دیگر علیه گروه طالبان دست به اعتراض زدند.

زنان معترض عضو جنبش زنان عدالت‌خواه افغانستان در ولایت هرات در سالروز سقوط کشور و قدرت‌گیری دوباره طالبان، از این گروه بیزاری خویش را اعلام داشتند.

زنان معترض: «اکنون که دو سال را تحت آوار بدبختی‌ها و سه‌روزه‌ها گذرانیدیم و هیچ‌کس را نیز در کنار خود نیافتیم که در برابر ظلم ظالمان با ما همصدا شود، باز هم برای هم‌وطنان غیرتمند خود که همواره رگ غیرت‌شان برای خواهران و مادران‌شان بالا می‌زند و به همه دنیا که ادعای حمایت شان از زنان و حمایت‌شان از دموکراسی گوش همه‌گان را کر ساخته است بازگو می‌کنیم که زنان افغانستان در جریان دو سال حاکمیت طالبان به شکل کامل از تمام عرصه‌های حیات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی حذف شده‌اند.»

در ادامه بیانیه آنان آمده است:

آنتونیو گوتروش: «جامعه جهانی نباید

مردم افغانستان را فراموش کند»

آنتونیو گوتروش دبیر کل سازمان ملل متحد در توییتی در واکنش به دوسالگی تسلط دوباره طالبان بر افغانستان نگاشته است: «اکنون که دوسال از تسلط طالبان بر افغانستان می‌گذرد و وضعیت در این کشور عمیقاً نگران‌کننده است، از جمله محدودیت‌های شدید اعمال شده بر حقوق زنان و دختران.»

در ادامه آقای گوتروش تاکید کرده است: «جامعه جهانی نباید مردم افغانستان را فراموش کند.»

این در حالی است که در اثر معامله آمریکا با طالبان در نشست دوحه، طالبان بار دیگر بر

افغانستان تسلط پیدا کردند، اما این بار سیاست آنها همسان با سیاست دور اول به قدرت رسیدن شان نبود، طالبان این بار به صورت تدریجی به حذف زنان و دختران از امور اجتماعی با ایجاد محدودیت‌های شدید علیه حقوق زنان پرداخته و زنان و دختران را در تنگنا قرار داده و با اعمال محدودیت‌های شدید از سوی این گروه زنان دچار مشکلات اجتماعی، اقتصادی، روحی و روانی شده‌اند و در راستای بهبود وضعیت شان نیاز مبرم به توجه و اقدام موثر جامعه جهانی دارند.

جنبش شبیه‌های ارغوانی...

با مردم افغانستان در یک قطعنامه مشترک برگزار شده است. معترضان از سراسر جهان در این قطعنامه، بر لغو توافقنامه دوحه که منجر به قدرت‌گیری طالبان شده است و حفاظت از ارزش‌های حقوق بشری و حقوق زنان در افغانستان تاکید کردند.

«ما از طالبان به ستوه آمده ایم ما از جهان و مردم افغانستان می‌خواهیم روی بدیل طالبان فکر کنند نه اصلاح طالبان، چون طالبان اصلاح پذیر نیستند.»

این اعتراضات به مناسبت دوسالگی سقوط کشور بدست رژیم طالبان و هفته همبستگی

گذشته جز اینکه همه روزه در فکر حذف و سرکوب زنان در اجتماع باشند کوچکترین فکری در مورد مشکلات مردم و ترقی و پیشرفت افغانستان ندارند. آنان زنان را از همه حقوق و آزادی‌های شان محروم کرده و خانه نشین ساخته‌اند، تعصبات قومی و مذهبی و زبانی هر روز بیشتر می‌شود.»

این زنان با اشاره به گسترش فقر و بیکاری در کشور می‌گویند که مردم حتا نان به خوردن و آب برای آشامیدن ندارند و فقر و بیکاری به اوج خود رسیده است. این فعالان حقوق زن همچنان می‌گویند کسانی که در برابر سیاست‌های طالبان اعتراض کنند سرکوب، زندانی و یا کشته می‌شوند.

واکنش‌ها در برابر موج تازه

بازداشت خبرنگاران در افغانستان

هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان به بازداشت چندین خبرنگار در ۱۰ روز اخیر واکنش نشان داده و از حکومت سرپرست خواسته است که به آزادی بیان و رسانه‌ها احترام بگذارد.

سراب، سید وحدت‌الله ابدالی، شمس‌الله عمری، وحیدالرحمان افغانمل، عطاءالله عمر و پرویز سرگند، خبرنگارانی هستند که در ده روز اخیر بازداشت شده‌اند. در همین حال، یوناما یا دفتر

خبرگزاری زنان افغانستان: موج تازه بازداشت خبرنگاران در افغانستان در چند روز اخیر با واکنش‌های ملی و بین‌المللی رو به رو شده است. سازمان گزارشگران بدون مرز می‌گوید که موج بازداشت خبرنگاران افغانستان در ده روز اخیر «سرکوب بی‌سابقه» بوده و حکومت فعلی در این مدت ۹ خبرنگار را بازداشت کرده است.

براساس معلومات گزارشگران بدون مرز، فقیه محمد فقیرزی، جان آقا صالح، حسیب حساس، حبیب

Weekly News

Mehr Bano

Afghan Women News Agency

هفته نامه مهربانو

صاحب امتیاز: خبرگزاری زنان افغانستان

مدیر مسوول: حمیرا ثاقب

زیرنظر: گروه نویسندگان

آدرس: افغانستان، کابل

www.afghanwomennews.com آدرس وب سایت:

newsagencyofafghanwomen آدرس فیس بوک:

به جز سرمقاله، مسوولیت سایر نوشته ها برعهده نویسندگان می باشد.

Fourth year - No: 117 - 29 August 2023

سال چهارم - شماره صد و هفدهم - ۷ سنبله ۱۴۰۲

The Situation of Women Journalists During the Last Two Years in the Shadow of Taliban Rule in Afghanistan

Afghan Women's News Agency - The International Federation of Journalists (IFJ), has announced that about two thousand five hundred journalists and media workers have left Afghanistan in the last two years and are now living in exile.

Despite this, a number of women journalists who have remained in Afghanistan say that during the past two years, after the fall of the previous government and the emergence of political developments in the country, journalistic activities have become more difficult and limited for them than before, and the number of women journalists

has also decreased to a minimum.

In this report, interviews were conducted with a number of these female journalists who requested that their names not be mentioned, and for this reason, pseudonyms were used for each of them.

One of the major challenges to the work of female journalists in the Taliban regime is gender discrimination between female and male journalists.

Mursal, a woman journalist says that when they go to Public Administrations for access to information, they do not cooperate as required, they do not make the information available to them in full.

"Every time I go to an office to get a report, I am told that I should have a letter from the Taliban, I have to spend half a day in writing, and this makes our job twice as difficult, and we are not allowed to participate in news conferences because we are women, Unfortunately, the number of women journalists is decreasing every day, and this is worrying.", she said.

Zahra is a woman journalist in Afghanistan who works as a reporter in one of the media outlets with very difficult conditions. "In the past, journalism had its problems for women, but after the fall of the previous

government and the arrival of the Taliban, we faced more serious challenges. For the past two years, I wanted to leave the country, but I did not have the opportunity, I was unemployed for a while, and this unemployment depressed me, as I even thought about suicide. Every day I

work with fear. I feel that journalists in Afghanistan are seen as criminals.", she said. With the Taliban coming to power in the country and increasing restrictions, working conditions for women journalists have become narrower and their presence in the community has diminished.

Meanwhile, the International Federation of Journalists, quoting the Union of Independent Journalists of Afghanistan, wrote that out of 600 media in Afghanistan, only 213 media outlets have remained active in the last two years and 8,000 jobs in the Afghan media have been lost.

Save the Children:

Children in Afghanistan Face Death Threat from Hunger

Women's News Agency of Afghanistan: Save the Children said in a recent report that children in Afghanistan face the threat of starvation, hard labor and death.

The organization, which assessed the situation of Afghan children in various sectors, said more than three-quarters of children (76.1%) surveyed in Afghanistan were eating less than a year ago because Afghanistan is facing a crisis of poverty and hunger, and the

situation has worsened with the Taliban's dominance.

The executive director of Save the Children said in the report that children in Afghanistan face the risk of dying from starvation, as well as dangerous hard labor (drugs), and that families are taking desperate measures to survive.

However, with the cut in humanitarian aid and hundreds of jobs being lost, the situation of most families in Afghanistan is extremely unfortunate.